

מל"ג ינת ישראל
הכנסת

ספ.

פרוטוקול מס' 81/א

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום
א', י"ד באייר תשי"ד 17.5.54,
בשעה 17.15.

נוכחי: חברי הוועדה

- י. גורי - היו"ר
- ח. אריאב
- י. בדר
- א.ס. גניחובסקי
- ט. דיין
- א. הרצפלד
- ק. לוז
- ח. לסרן
- א. סטופ
- ט. סרלסטין
- א. צוזלינג
- ח. רובין

נוכחים:

- ד"ר אביגדור
- ד"ר צליאן
- ד"ר גרבך
- ד"ר פלייטר
- ד"ר ופסי
- ד"ר נוח
- ד"ר סטריפלר

מר רוזנליין - נציב סירות המדינה
מר קיטרון - מטעם משרד המטפטים
מר בזק.

סדר-היום: קבלת המסלחת מטעם ההסתדרות הרפואית

ג. בדר:

אבי מבקש שהעיתונאים יהיו נוכחים בישיבה זו, לפרוזה זה שאני יודע שאין אנו נוהגים לעשות זאת; אולם אזכירכם כי עשינו זאת בפעם האחרונה בוועדת החקירה בענין ג'לטה.

הי"ר י. גורי:

אבי מצטער מאד, לא אוכל לקבל את הצעתך מהסיבות הבאות: (א) לא הודעת לי כי יש בוועדת להציע הצעה כזו; (ב) אין זאת ועדת חקירה.

בכנסת התעוררה שאלת מסכודתם של הרופאים, וחלק מחברי הכנסת הציע להעביר זאת לוועדה. הכנסת לא ידעה לאיזו ועדה להעביר זאת. ועדת הכנסת הודיע לנו כי היא העבירה ענין זה לנו. זוהי העברה טיגרתית - מדי פעם בפעם ועדת הכנסת מעבירה בירורים כאלה. ברור, כי לא היה לנו בירור כזה עד כה.

אבי מציע לחברי הוועדה לא לתמוך בהצעת חבר הכנסת בדר.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חבר הכנסת בדר - 1

הצעת חבר הכנסת בדר לא בתקבלה.

הי"ר י. גורי:

לפנינו יושבת משלחת ההסתדרות הרפואית, ואני מבקש אחד מחברי המשלחת לרבר בסם כולם.

ד"ר אבי גורדי:

ברצוני להקדים ולומר, כי הננו משלחת ההסתדרות הרפואית, ואנו חושבים ששאלת השכר היא שאלה של רפואה, אם אלה הנושאים בענין הרפואה הציבורית יכולים לסאת אותה בהגיינות, בלי שחיתות, אזי אלה הם אותם האנשים שלהם צריך לדאוג.

אתם היטב יודעים טבעיית סכר הרופאים הכתה גלים, והיינו בפגישות שונות עם הממשלה, ובעיקר, עם הסתדרות העובדים. הסתדרות העובדים שהיא הגדולה בין בותני העבודה, היא הסקטור הגדול ביותר בין הרופאים הסכירים. בין 2000 הרופאים, יותר מחצי הם סכירים בקופת-חולים. והמוסד הסכירי הוא הועד הפועל של הסתדרות הרופאים. גם אתם היה עלינו להיפגס.

קופת-חולים נותנת סירות חסוב בכל הסטחים בסדינה. היה גם חסוב לנו לקבל את האהדה של כל הסתדרות העובדים - גם אם היו לנו פגישות. אם לא טצאנו מכסולים; על כל פנים, מכסולים בסירוב לרון אתנו אין לתקן את הטצב של הרופאים.

אתם ודאי יודעים שיס פה איזה אגוד של בותני עבודה. למעשה זה היה, כשהממשלה באה לידי הכרה סמן הראוי סכל הרופאים הסכירים יהיו בתא של מסכורות הרופאים. תא זה היה נכון. ד. בן-גורדין דיבר אתנו על חסיבות תא זה.

היו התחרויות בין מוסדות, היו חלופי מקדמות עבודה של רופאים בגלל תנאי עבודה וכו', גם הועד הפועל של הסתדרות העובדים גם כן קבע זאת. היתה ועדה מטלטלת, בה הסתתפו כל הרופאים של "הדסה", "מלבן" וכו', וכולם החליטו לקבוע דירוג כזה.

בין הרופאים היה חלק שלא הסכים ללכת לפי דרישת המטסלה, כי הם פחדו שאם הם ילכו לפי הדירוג האחד, ייתקלו בקשיים בגלל סינוי המטבע וכו'. היה גם חשש שיהיה קושי לאחר מכן, לדרוס תיקון המסכרות במקרה שיהיה סינוי המטבע. סוכן הרופאים מצד אחד, והמטסלה מצד שני, הבטיחו שאין הבדל

היה גם הסכם כזה, שאם במסך הזמן יתברר - או הרופאים או הסוסדות הרפואיים - כולנו היינו בתקווה שהנפט ימצא בארץ, והמסכרות תעלינה, - שהמסכרות בטובות, אז קוינו שתהיה רכיזיה על המסכרות.

סאז הדירוג האחד, עברו שנתיים, לטענה שלוט שנים. ראינו שמצב הרופאים הוא בכל רע, כי ערך המטבע השתנה, ואף סם ההכנסה הוא לרעת הרופאים, אז באנו בבקשה לסדר את הוועדה היו כפי שהובטח לנו, למען שנוכל לרונן על המצב.

והנה כידוע לכם, כתבנו מכתב אחד, מכתב שני וטליטי ועוד, תשובה לא הסינו לנו, הטוסדות ענו ואמרו כי מה שהמטסלה תתן, הם יסכימו. ורק אחרי שהודענו - זה היה בחודש אפריל, כלומר חצי שנה לאחר מכן, כשראינו שלא נענינו - החלטנו והודענו סאזו בכריז על סבייתה; סבייתה אזהרה הוכרזה, ורק אז נתקבלנו ביסיבת ועדת הסרים. בין שאר הדברים אשר ראש המטסלה, אנו לא יכולים לעמוד בפני דרישותיהם; אנו איננו יודעים אם ררישותיכם צודקות או לא צודקות. אם כך הדבר, ראש המטסלה אמר, בתל-אביב יט מפעל טים, ובו עובדים 50 פועלים, ואם 50 פועלים אלה יכריזו סבייתה במקרה שלא יטלאו את דרישותיהם להעלות את מסכורתם, יסגרו את מפעל הטיים ולא יספקו מים לתושבי תל-אביב. מה דעתכם על כך?

לכן, אנו באנו אליכם, כדי שתפטו אם יט צדק בדברינו ואם לאו. והיה, אם יט צדק בדברינו, - הבה, חמטו אתנו את הדרך לעשות את הצדק.

מצד אחד, ראש המטסלה כתב על הרפואה, כי זהו מקצוע טאר בעלה וחשוב, זהו מקצוע של פיקוח נפש; מצד שני - איך אפשר להכריז סביחה במקצוע זה. מצד אחד, הרופא צריך להתפנות לחולה יומם ולילה, מבלי לקבל סכר סעות נוספות, ובעד סעות נוספות סנכיים סם הכנסה; מצד שני - אלה הם דיבורים בעלמא. בטביל לתת מסכורת - אנו כטו כולם; בטביל סביחות - אנחנו לא כטו כולם.

ברצוני להגיד לכם כי הייתי רופא גרוסייה. הייתי בין הרופאים הטעטים שהיינו גרוסייה, וזו נחשבה עבודה סיוחדת בזמן הצאר. חלק של רופאים הלך, מטעמים סוציאליסטיים, לעם לסרת אותו. זה היה מוסר סימפטי ביותר. הרופא היה תמיד מוסר לאכרים. אם כן, גם אני סבת יט במסך שנים. אחרי הרבולוציה הראסונה, נודע לי באילו תנאים עובדים סם כל האינטלגנציה העובדת. אמור היה לרופא לקבל מטרה כזו, סם לא עלה בדעתנו שרופא יכול להכריז סביחה. סצב הרופא היה טוב. לרופא נתנו דירה, אוכל 100 דונכיים אדמה ומסכורת טובה. סטוט, היה כדאי לנו לעבוד בתנאים כאלה. אז עבדו 9,5 סעות ביטמה. בכלל נתנו כל האפשרויות שהרופא יהיה סבע רצון. אנו יכולנו לעשות כסף למען הסתלם. התנאים האלה היו בזמן הצאר, לא כן הדברים עכסיו בארצנו.

אני חושב, שצריך להיות אתנו ב"כ המטסלה, אחרת הדיון הזה לא יעמוד בטלנלו.

א. ציזלינוב:

שיל טקום, אין זה טובע לסמוע את הרופאים.

היור י. גוריי:

האם המטסלה הזמנה?
י. גוריי:

ה'י"ד י' גור'י:

קבלתי הודעה כי ועדת הכנסת החליטה להעביר את השאלה הזו לוועדת הכספים וגם נאמר לי, כי בהתחשב עם דחיפות הענין, הם מבקשים לקבוע את הישיבה לטעה 17.00. שאלתי אם יהיה גציג הטסטלה, נאמר לי שהטסטלה איננה חושבת לטגור בא כוח לישיבה זו, ונציג הטנגגון, טר רזוליון, יושב אתנו.

א. ציזלינג:

שאלתי לסדר, מבלי לדעת שהענין הוא כה חשוב. עתה, מני שואל, לא זו בלבד שאין אף טר אחד מטרי הטסטלה, אז אנחנו כוועדה, לא נוכל להמשיך. מני מציע להפסיק את הישיבה לרבע טעה, ונחליט.

י' בר:

מני חושב שאין בכוננת הוועדה לקיים ישיבות לסמיעת המצב ותו לא. בכדי שיהיה דושים סטטהו בעטה - אולי יס כווננה כזו; אולם מנו רוצים לא רק לשמוע, אלא אם בכלל אנחנו רוצים לשבת במצב כזה אדוני היושב-ראש, בלי נציג טסטלה, איננו יכולים לשבת.

יתר על כן, זהו הרגע בו תבוא ההכרעה טמט. אם נציג הטנגגון בא בתור טסקיף, הרי הוא איננו מייצג את הטסטלה; אם בא נציג הטנגגון בענין כזה מבלי לייצג את הטסטלה, פירוש הדבר שהוא טסקיף. זהו פרוצדורה טטעטירה בסימן שאלה את כנות הענין הזה.

הצעת חבר הכנסת ציזלינג היא קונסטרוקטיבית וריאלית.

ח. ארימב:

אנחנו נאטע את טסלחת הרופאים, נזמין אחר כך את בא טח הטסטלה, ויחד אתו נדון בענין. אינני מוסר שהטסטלה החליטה כך, שהיא לא תכנס לדון בטאלה זו.

ה'י"ד י' גור'י:

ברצוני לחלוק על דעתם של חברי הכנסת איזלינג ובר, ורואה להוסיף משפט אחד לדברי טר ארימב! אנחנו עוד לא יושבים בתפקיד של ועדה, אלא מנו צריכים לשמוע את טסלחת הרופאים, ואחר כך ניוועץ כיצד לכוון את הדברים.

א. ציזלינג:

בבידור הבעיה, איננו יכולים לעטות דבר בלי השתתפות הטסטלה. מני מבקש שה'נר יפתח את הדיון כפי שאנו נוהגים תמיד - עם נציגות הטסטלה.

ה'י"ד י' גור'י:

ישנה הצעה לדחות את הישיבה לרבע טעה.

ה צ ב ע ה

בעד דחיית הישיבה לרבע טעה - 5

נגד - 7

הוחלט להמשיך לקיים את הישיבה.

ד"ר פ. נח:

אני רוצה להגיד כי יש ^{זר} טענה/ היא תקדחתנו
האחרונה, ולא רק תקדחתנו אנו, אלא תקדחת

העם כולו.

סביחה רופאים צריכה לפרוע בעוד טעויות.
ואם אנו כאן, הרי באנו על מנת לקבל איזו שהיא חסובה ^{הממשלה}; ומסרתנו
בבואנו הנה היא, למנוע את הסביחה; אנו מעונינים שהסביחה לא תקיים.

הקדמתי דברי אלה, וזאת לידיעתכם.

למרות זה שהממשלה יטבה אחר, אמרה לנו
כי היא אינה מוסמכת לשלח אחר. זהו המצב. אין לנו ברירה אחרת מאשר
זו להסמיע את דברנו בצורה זו.

את אשר אומר, אומר על סמך עובדות.
ראשית, ברצוני לתקן את הודעה ראש הממשלה בכנסת - את דבריו קראתי
בעתונות - ודאי הייתה טעות בדבריו. ראש הממשלה אמר, שהממשלה החליטה
אלא להיפך - אנו קבלנו חסובה מסר הבריאות, ואנו פנינו לממשלה כארפן
לשמי במכתב מיום 22.11.53, והודענו לה שאנו חושבים כי הדירוג הקיים
אינו מתאים, ואנו מציעים שנהל מ"מ, וזאת בהתאם להסכם שקיים בינינו,
ואנו מתחייבים לחכות עד ה-1 באפריל. וצינו לפני שהממשלה תחליט על
הקציב, הכול בדברים אחר, ואז תבין את הקציב.

קבלנו חסובה מסר הבריאות. היא היא כתב
לנו כי המנהל הכללי של משרד הבריאות פנה ב-10 לנובמבר - לפני פנייתנו -
לנציבות הממשלה כדי לתבוע דירוג חדש לרופאים. זאת אומרת, כי סר
הבריאות לקח את היזמה לידינו. נציבות שהיה המדינה - כך נאמר
ע"י המנהל הכללי של משרד הבריאות בחסובה למכתבו - הביעה את הסכמתה
לכך והעבירה את הענין לועדה הסרים לעניני סכר עובדי המדינה בכדי
לקבל הסכמתה להתחיל במ"מ. הוא ממשיך: אנו תקווה שהסכמת הועדה
תינתן בהקדם. המ"מ ימנהל בין משרדי הבריאות, נציבות סרות המדינה
וכל יתר הגורמים המעוררים בדבר. הודעה על כך תקבלו בעוד מועד.

בזמן הזה לא הייתה קיימת החלטה על הקפאת
הסכר. אחר המועד הזה הועלו המסכורות של עובדי ממשלה אחרים, ואם
כבר בנובמבר 1953 הכיר שר הבריאות באורך לדירוג חדש והודיע לארגון
הרופאים על ההכנות שהוא עשה ועל תקוותו שהמ"מ יתחיל בהקדם, הרי
זכאים היו הרופאים להאמין שהממשלה תכבד דברו אשר שלה ולצפיה להתחלת
המ"מ. וכודאי אם שר הבריאות כבר בנובמבר מצא לנכון - אפילו בלי
פנייתנו הרשמית - לסנות את דרגת המסכורת, הרי המצב סמאז לא נשתנה
לטובה, אלא הרחמך.

המכתב של שר הבריאות נסא את התאריך של
29.12.53. ומאז היכינו לניהול המ"מ. הייתה לנו פגישה עם שר הבריאות,
והוא אמר לנו, כיצד לנהל את המ"מ.

לאחר מכן, קראנו בעתונות כי הממשלה החליטה
על הקפאת הסכר. כרוך, שאין להתפלא שאנו קבלנו החלטה זו בהחלטות.
הממשלה אמרה לנו שאין לה תקציב והיא לא הכניסה זאת לתקציב החדש;
זוהי אשמחה. אין זו חסובה שהולמת לנו.

ברצוני להסביר, מהו מצב המסכורת שלנו.
כידוע, ישנה מסכורת ברוטו ומסכורת נטו. אם היינו מקבלים את מסכורת
הברוטו, ודאי שהיינו אומרים כי היא מספיקה לנו. אולם, זוהי הסכומה
בלבד.

זאת ועוד: הממשלה החליטה על הקפאת הסכר -
זאת זכותה. אולם, היא לא הקפיאה את הסכר, אלא היא הקמינה אותו כארפן
אבסולוטי.

אז נתנר לנו הלוואות. והיתה גם ועדה
ציבורית שהחליטה מה שהחליטה, ובחרה ועדה מיוחדת לנהל מו"מ לקיים
הנחות מסוימות לרופאים וכו'. אם רופא מקבל 25 לירות כשביל חפקיד
מיוחד אזי לוקחים מתשלום זה 50%; או אם הוא מקבל 60 לירות מנכ"ס
מתוך זה 70%. אנו ניהלנו מו"מ עם נציג מס ההכנסה; ברור, כל זה
לא הספיע בהרכה לחובת מצבנו, לאחר מכן, כל זה כומל.

כלומר במקום שנקבל הנחות בנטל מה
סקבלנו, ולא זו בלבד, אלא בינתים הרדיעו לנו על שינוי במס הכנסה.
כאן, לא רק שאין התאמה ליוקר המחיה, אלא ישנה הורדה מההכנסות הממשיות.
הנה למשל אצטרך לשלם מ-1/4 סכר דירה גבוה יותר. ביטוח אני מסלת, -
כל הניכורים וההוצאות הללו מסנים את פני המטכורת.

יש גם הורדה יחסית. זאת אומרת, יוקר
ניחן על 125 לירות, היתר - זה יורד. זה מוריד גם עד כדי 50%.

אני רוצה להראות לכם כיצד כל זה מספיע
למעשה. אתן לכם דוגמה חיה יותר, את המטכורת שלי: אני מקבל מטכורת
מכסימלית - רופא אחר מקבל מטכורת קדומת פחות ממני כ-45 לירות בערך.
הוא בדרגה אחת יותר נמוכה משלי, אז ההבדל בברוטו הוא 45 לירות,
ואילו בנטו ההבדל הוא 4 לירות, למעשה, כל זה הנו פיקטיבי.

מהי המטכורת המכסימלית? ח. למדן:

מטכורת היא 379 לירות; אני מסלם קרוב
ל-100 לירות מס הכנסה. ד"ר פ. נח:

פקיד אחר - סליח סלנו - מקבל: 85 לירות
ליריות מעל למטכורת יסוד. רמזה מורידים לו 8 לירות, יוצא איפוא, שהוא מקבל 77

אני מקבל מטכורת נמו 280 לירות.

הרופאים מקבלים בין 200-250 לירות נטו.

כל כמה שמעלים את המטכורות, אז ההורדות הן

גדולות יותר.

מצבנו הולך ורע, הרופאים אינם יכולים להתקיים

לפי תנאי החיים הנורכחים.

רופא יד דרגת אסיסטנט ראשון, זה רופא שלמד
6 שנים, אח"כ טרסה סטאג, ולאחר מכן - הולך לצבא ועוד. כלומר, לאחר
15 שנות לימוד וכו', הוא מתחיל את חייו, ואז הוא מקבל פחות מ-200 לירות.
אנו אומרים, שזה לא יתכן.

היחט כלפי המקצוע הזה איננו מתאים דוקט
למדינה שלנו. היה היצע גדול של רופאים, וזה גרם לירידה. אנו אומרים
סצריך להגיע לנורמליזציה.

פה אני רוצה לסיים בזה, שאיננו אנשי מקצוע
סחם. המקצוע הזה מכוסס על יחסים בין רופא לחולה; על התמסרות מיוחדת.

אני יחבר מועצת הכריאות, ושמנו לפנינו חוק
על לסכת רופאים, העיקר שם הוא לקבוע את תנאי האתיקה לרופאים וכו'.
אנו מעוניינים בכך, כי אנו אומרים שמקצוע זה מחייב אותנו; אנו צריכים
לעמוד על המסור.

לדעתי, המדינה לא היתה קמה בלעדי הרופאים.

רק אחת לסימן לי בא-כוח ביהודה המדינה.
הוא אמר, כי החלטות של הפרמיה לכיכור חיים מילנו שורה לארצות הכרית
וכריתניהן וכי אין ארצות אחרות בעולם שיש להן הנחות כאלה בפרמיה.
אני מסביר זאת כדי להראות לכה שיש טירות טוב וצריך לסמוך על טירות
לה.

מצד אחד אומרים לנו כי הרישומים הם
אזכור יוצא מן הכלל בעל מקצוע מיוחד ומצד שני - אנו לא צריכים
לעשות כן שרומא יהיה כמו כל בעל מקצוע אחר הממיר לעצמו את השקל
בנטק הסביחה.

יש לי זמנה על האנסים המחלבים, ואני
פותר שיש לחכות, סבילה לדעת, ואז דבר מסובך מוד מאד, ואם
מאד שמח לו הועדה הזו הייתה מוצאת דרך כווצד ליישב את בעיית שכר הרופאים
בכדי שלא תפוצץ הסביחה מחוץ.

ד"ר מלייסר:
בלילה האחרון נודע לנו שכל הריכוח הוא
בעצם ריכוח בחלל ריק, וכך זה יימסך כל
הזמן. הצד שכנגד איננו רוצה להכין שמקצוע הרפואה חלוי וקטור בכל כך
הרבה גורמים סמריים, שכל גישה מצדנו חיה ללא מסוא פנים.

אין לדון את העבודה הרפואית כמידה רגילה.
אין להסרות אותנו כקנה מידה של טעות עבודה, גורמות תפוקה, טויון
עבודה וכו'. אני מסביר שעבודה רפואית היא אחרת, שונה מכל עבודה אחרת
ויש להתייחס אליה תוך גישה אחרת. אפשר לדרוש אידיאליזם מכל מקצוע
מכל אנשי מקצוע, לחקומה קצרה או יותר ארוכה. אבל זה בלתי-צודק לדרוש
סאחור הקרבה עצמית ללא הגבלת זמן ומאמץ.

מקצוע רפואי הוא קשה ואחראי בכל התנאים.
הרופא יסובל לעבודה פוריה רק בתנאים מינימליים. צריך להיות ברור שכל
ענה לא יהיה מטוחר הרופא מדאגת הפרנסה, יהיה הרופא חסיד שרנן בלאגה.

מה בעצם אנה דרושית? - אנו טוענים
תנאי החיים שלנו, שכרנו אינו עולה לא במידה אבסורדית ולא יחסית
לצורך המחיה העולה, ובין ערכו הרזאל של שכרנו.

דובר רבות על מטכרות גבוהות של הרופאים.
נעשה ניתוח קטן של מטכרות קרבת-חולים, לדוגמה: נחשיל במטכרות שניהנה
בשנת 1939, כפי לדעת מה הייתה הרמה.

אחות ריוקה, שהיה לה איזה שהוא רחק, קבלה
9.5 לירות ברומן, כלומר - 8 לירות נטו. רופא נסוי בן 40 שנה עם
ילד אחד, קבל מטכרות של 25 לירות ברומן, כלומר נטו - 21.5 לירות,
היחס הוא 1.6. במשנת 1954, אחת אחות - שהיא עדיין
ריוקה, אבל היא נחשבת כרופאית - מקבלת מטכרות של 210 לירות ברומן,
כלומר 164 לירות נטו. אחת רופא נסוי עם ילד ועם רחק, מקבל 320
לירות ברומן, כלומר 210 לירות נטו.

חשאלו ודאי, מה הן ההורדות? - מס אחיד בלי
ביטוח מטפחתי - 8,480 ל"י; קרן פנסיה - 16 ל"י; תרומות - 4,800 ל"י;
מקדמה - 10 ל"י; מס הבנסה - 60 ל"י; הסתדרות הפואית - 2.5 ל"י;
ספרות מקצועית - 8,220 ל"י. סך הכל הורדות - 110 לירות, יוצא איפוא
שהיחס בין שני האנסים הללו - הרופא והאחות - ירד ל-1.3 נטו.

עכשיו, שניהם קבלו טרמה עבור שנה הכספים
1952/53. מתברר שלאחות מהזרית סכום של 4,800 לירות ואילו הרופא
למרות שהרידו לו צריך להוסיף עוד 160 לירות ומדשים לו לשלח סכום זה
באטטא טיעורים, בהטלות של 32 לירות, כלומר הודשי מאי-אוקטובר האחות
תקבל אותה מטכרות ואילו הרופא נוסף לכל ההורדות סמורידים לו, צריך
למח עוד 32 לירות, כאמור, האחות ריוקה, והרופא - נסוי עם ילד.

האחות גרה בחדר אחד והרוטא גר בטלרסה חדרים. רעחה לרגל הסינורי
בטכר-דידה הרופא יצטרך להוסיף על שכר הדירה, ואילו אותה אחות - תצטרך
להוסיף סכום פערט.

זהו המצב, מצבנו נעטה וממסין להירות

ללא נסוא.

ציבור הרופאים הגיע לקצה התאפקותו
המסורית. הוא מביע את מר לבו בצורה חמורה ודרמטית ביותר. עיקר
כורנחנו בטביחה שלנו, היא למטרך את תסומח לכו של הציבור לענינו.

זאת ועוד: אין לנו כל אטליה טבחנאי
ארצנו נרכל להגיע אי-מעם לרמה המקובלת בארצות האחרות, לרמה ההרלמת
את מקצוע הרפואה.

אנו מבקשים רדורשים, להתקרב לכל הפחות
לטלכ בנינים, לאיזה שהיא תיקון, תיקון ממסי. אינני יודע מה אתם יכולים
לעשות; זאת אתם יכולים לעשות, הרינו פרגים אליכם ככל לטון של בקשה,
שאתם תכטלו את האיום השחור טעומד לפנינו.

מהי דריסתכם?

ט. פרלטיין:

העלאה מסכורות.

ד"ר פלייטר:

עסינו חטכון כזה כמה ונו זקוקים למחיה,
ויצא שאנו צריכים מסכורת של 250-300 לירות נטר. כמובן טעל ידי כד,
אנו מביעים למסכורת כרוטר פנטסטיה.

דריסתנו היא - מסכורת שחחכמא ג-300-250

לירות נטר.

אני מחזיר את הצעתי הראשונה.

א. ציזלינג:

אנחנו מעונינים בפרוצדורה מהירה.

לי יש מה לטארל לאתר טאטמע את בא כוח הממשלה.

לדעתי אין לנו כל אפשרות לנהל את הישיבה

בצורה כזו. הבידור מייב זאת. ביחוד לי יש האילו מחשבת-הצעה.

אני יודע שמינוג יכול לטארל את לא אטמע את נ"כ הממשלה.

אין אתה יכול להציע פרוצדורה זו, שאנו

הי"ר י. גורי:

נפסיק את הישיבה כדי שאני אלך עכסיר

לנהל מו"מ עם הממשלה שהיא חבוא הנה. יכול להיקח טעד טאכור - זה

ענין של חצי טעה ואולי יותר. אנו שמענו את מטלחת הרופאים ואני

טאלתי את יש טאלות להציג למטלחת. לדעתי, אחר כך נדון כאילו צורה

נקיים את הדירן הזה.

כל מה שמציע חבר הכנסת ציזלינג, אלה הם

דברים אלמנטריים.

אני חושב שאנו צריכים למלאות סני תפקידים:

א. סטופ:

(א) לעשות איזה שהיא צעד בכדי שהסחורות

הרופאים חדע טעל סמך זה אין טביחה; ב) אנו נצטרך לדרן ולבחון עד

כמה דרישות הרופאים צודקות. ולכן אני מציע, מבלי להיכנס לריכות,

שהי"ר יצהיר בפני המטלחת שאנו ועדת הכספים, נדון בענינו ובקור

יום-יומיים הם יקבלו תשובה. אולם בינתיים, שהם יכטלו את הטביחה.

היו"ר י. גורדי:

אינני יכול להתחייב בפני הרופאים שום דבר, אני גם אינני יכול לומר לרופאים דבר אשר עשוי להסלוח אותם באיזה שהוא דבר.

ברור, שאחרי שנשמע את מסלחה הרופאים,

נסמע את הסאלות והחטובות.

ט. פרלסטיין:

פניה יכולה להיות מצדנו - לדחות את הטביחה.

היו"ר י. גורדי:

כיצד אפשר לעטות זאת אם אינך יודע את מסקנת הוועדה?

י. ברד:

תביעה מכוססת שמענו כאן, ואינני יכול לספור את לא שמענו את מענו הנגד, כשהמסלה תהיה כאן, אזי יהיה מקום לכך.

יש לנו שעות רבות של זמן היום, האם רק בזמן הדיון על החקצוב ידענו לסבת יומם ולילה? אני חושב שישנו סיכוי למנוע שכיחת הרופאים כחנאי שניכנס לדיון בעניינים. נציג ממסלה יכול לתת הכמחה ראשונה ברמי, יתכן וזה יספיק בכדי לדחות את הטביחה.

אני רואה עניין זה מטחי סיבות: א) שכיתת רופאים מחר, תכלול בחובה סכנות מסוימות. היא תפגע בסירות הכנסות של המדינה לבטח ימים. הממסלה הבטיחה, גרפ"ח הכריחה וכו'.

שמעתי אותי דבר בעת הטביחה של המאפירות. איש לא מת מכך. אולם סירות זה אם ישבות, אז זה כלול בסכנות.

ב) זוהי מוספקטיבה הסטורית מוסרית. אני רוצה שהיחס של הציבור ההדדי יימסך. יש למנוע את הטביחה ולא בארחה דרך אותה הציג חבר הכנסת טרופ.

לכן אני מבקש בכל לטרון של בקשה שנמסיק את הצגת הסאלות, ונעשה מאמץ רציני - להפגיש את הוועדה עם נציג הרופאים ואז ארלי העמיד הוועדה את עצמה לרשות בעיה זו.

היו"ר י. גורדי:

אני מוכן לשבת עד אור הבוקר אם העניין מחייב זאת, אולם לא זאת הסאלה ברנע.

אחה אומר שאין להציג סאלות לרופאים. ואילו אני אומר אם יש חברי ועדה שיש ברצונם לסאול - הם רשאים לסאול ואחר כך נדרן כלצד לדרון.

א. הרצפלד:

אני רואה שהחברים אינם מעוניינים לסאול.

אני מציע שנשב לכדנו, ונדרון על הפרוצדורה.

ט. פרלסטיין:

אני מבין שהכנסת החליטה להעביר זאת לוועדת הכספיים. הזמנו את נציגי ההסתדרות הרפואית; כלומר שהם סומכים בזה כדי ליצור איזה שהוא פתרון שמניח את דעתם. אבל אם הם קבלו את ההנחה הזו, אז אנו נחטיל בדיון. ע"י זה שהכנסת החליטה ואנו הזמנו אותם והם הרפיעו, זאת אומרת שהם סומכים שאנו נסתדל למצוא פתרון. ברור, שנת הרופאים מניחים שאנו נסתדל למצוא פתרון לעניינם. אם זאת היא ההנחה של שני הצדדים - ע"י זה שהם הרפיעו, זאת אומרת שהם מסכימים אזי ע"י הסכמה זו מצד הרופאים, צריכה לכוא הוועדה מצדנו, שיחננו לנו שרות לדרון בעניין חוד שבוע ימים.

ה'תש"ד י"ג גורלן
 אנו שמענו שהם עומדים להכריז סגירת
 הרופאים יודעים שאנו דנים, העובדה הזו
 שאנו יושבים ודנים, זה מסור לסיקורל דעת.
 ירשב-ראש הועדה איננו יכול להחליט סוף
 כל ערו איננו יודע מהי החלטה הועדה.

(מסלח הרופאים ערובת את הליטה)

ה'תש"ד י"ג גורלן
 אני מבין שיטנה הצעה שאננו נבקט סכ"ג
 המטלה יסתחף אחנו בדיון, ובכן המטלה
 החליטה לא לשגר כ"כ ליטיבה, אינני יודע מה היתה כוונתה כזה.

א. הרצפלד: אני רוצה להביד שמצבנו הוא טובה מאד.

אני יכול להבין שהמטלה לא רוצה לטבה עם
המטלה. אבל מדוע כ"כ המטלה איננו אחנו - זאת אינני מעלה על דעתי.

כרבע אין לנו כריחה; לא העזנו לסאול
סאלוח ודאי יש סיבות לכך. ראה אנחנו לא נמלא את חובתנו, אם כרבע
לא נמליך יחד עם המטלה את הדיון, עוד הערב, כדי לתת לרופאים חסוכה,
אזי איננו יודע מה תהיה התוצאה.

השלב השני הוא זה שאננו ממשיכים לשבח
בלי נאיג המטלה. ולכן אני מציע שאננו כרבע נפסיד גם בינינו,
והי"ר יזמין אותנו ככל רגע שימצא לנחורץ.

ח. רובין: אני מצטרף להצעתו של חבר הכנסת הרצפלד.

ט. דיון:
 אני מבין שהמטלה איננה מטנה את דעתה מאז
 הכרזה ראש המטלה על ענין זה, אחמורל
 קראנו בעתונות שהסתדרות הרופאים, שהיא הרוב של הרופאים מכריזה
 טביחה, אני זוכר כיצד נחבל דבר זה בכנסת; צריך היה להסיר הצעה
 זו מסדר היום; לאחר מכן היתה הצבעה כפי שהיתה, ואני מבין שאין במינו
 לומר לרופאים דבר חיובי.

יחד עם זאת הרופאים רוצים להיאחז במשהו
כדי לא לטבות, אז צריך לתת להם איזו שהיא אחיזה. אחיזה כזו שתהיה
כלי החחיכה, הם גם כנראה נפגעו שלא שמעו אותם; יתכן גם שהם נפגעו
ביחסים מטרימיים.

מה הם דורשים עכשיו? - סנדרן בענינים.
אילו אמרנו להם שאננו נכבסים לדיון, יחד עם זאת להביד להם שאין
ביד הועדה אלא להמליץ בפני המטלה, הרי גם כזה היו יכולים להיאחז.
יחד עם זאת אנו יודעים את חומות המלב, סכנת החחלואה, אין רופא וכו',
כהתחשב עם כל האמור כאן, אנו צריכים לבקט מהם ונאמר להם שאננו נדרן
בענינים, לדעתי, זה עלול לספק אותם.

י. כדר: אינני רוצה לדבר תריפות, אולם ככל זאת
אני חושב שאין טוה מפטרות להתייחס באיזה טבוא אופן להצעתו של דיון
טוה טושמע את נציג המטלה.

אינני חושב שיהיה זה מן הנכדן, אם נאמר
להם שאנו נדרן בענינים, רתו לא.

ט. דיין:

איננו יכולים לעשות יותר מזה.

ח. אריאב:

אני אחד הנאסמים שהעבירו זאה לועדה כחשבי שזה יביא לידי בטול הסביחה. וחשבה לחומי שהועדה חמליץ. הרופאים לעת עתה לא הודיעו שהם מבטלים את הסביחה. אני גם אינני רוצה לקטר את הסביחה שלהם אתנו. ועדה הכספיים צריכה להמשיך את הדיון שלה.

אני מציע שהועדה תטיל על הירטב-ראס להודיע לרופאים שהועדה נכנסה לדיון - ולא תחת לחץ של הסביחה. הועדה הודיע לרופאים שאנחנו נכנסנו לדיון בצורה רצינית ואני ממליצים שהם יבטלו את הסביחה, ושהם יחכו בטלנוח לחוצאות. אף אם הרופאים לא יבטלו את הסביחה - הועדה חמשיך בדיוניה וחשכם.

ח. דרכין:

לבקש מהרופאים לבטל את הסביחה. אני על כל פנים אינני רואה מקום בטלב זה לבקשם לעשות זאת. למה? אינני מוכן לקבל את ההחלטה הזו ולהפוך את הועדה לדבר לא-רציני. כל אחד יודע מהי ההכרזה הזו, - שאנו חובעים מהם לא לשכוח.

אני מתאר לי שאם לא תהיה חזרה מסוימת מצד הממשלה - תהיה סביחה. כל זמן שלא יהיה משהו למובת הענין של הרופאים מודע אטלה עצמי?

הצעתו של חבר הכנסת הרצפלד היתה, שנשמע את הממשלה, ואחר כך נראה מה לעשות.

היר"ר י. גורי:

הערה פורמלית: מר דרזובליץ ירטב אתנו לא במסקיף, אלא אנכי בקטחור לשבת אתנו מטעם נציבות המנגנון. הוא איננו מייצג את הממשלה לעצם הדרישות של הרופאים.

(ב) נכנס אמר חבר הכנסת דיין, שהחלטה הועדה איננה מחייבת אך אם הועדה היתה מסכמת איזו שהיא החלטה, שיש לסגור את מטבוחתם של הרופאים הרי היה זה מתייב מכחינה מוליטיה, ולכן כרגע שהועדה נכנסת לדיון והיא חקבל החלטה, אז אנו מעמידים את הממשלה במצב כזה שהיא צריכה לסגור את עמדתה.

בדועדה - ירטבים באן 15 חברי ועדה הכספיים ועד כמה שידוע לי יש כוועדה הזאת דרב טחומך בעמדת הממשלה, כיחוד כדבר בעל אטוב. כן שאין כוועדה ולא יר"ר הועדה יכולים לומר דבר בענין זה אטר עלול להתערט בפידוש לא רצוי. ברדר הוא, שאינני יכול לעשות ולא כלום לפני שאדע מהו אכירון של הממשלה.

אם נטב בעוד 3-4 שעות לדון בענין זה יתברר שאנו לא סיימנו את הדיון; לכן אני אומר לכם, שהועדה צריכה לסכם משהו, אם לחירוב ואת לסלילה.

מכל מקום, אינני יכול לקבל את ההצעה, מתוך אספקט של ימים.

אנחנו העדכ חייבים לדון ולא להפסיק את הדיון עד אשר נגמור. אני מכין שהועדה רוצה לסמוע את נציג הממשלה. אני אינני כ"כ הממשלה להודיע בטמה שהיא לא סינתה את עמדתה.

ט. דיין:

אני אומר להמשיך סדיון כדי שלא חחקיים הסביחה.

